

Kouř

(liěni)

Věruče kolem mlha, či dým?

Ležím v posteli, či v lese?

Tento sen se mi přestává líbit, měla bych
se probudit.

Začínám prociťkať ...

Dolíhají ke mně ohrovné zvuky budíků ...
Moment!

To není budík, ani to jako ... hacháčka?

Cože? Proč? Co se sakra ...

Prudce se posadím.

To byla chyba. Začala se mi hlava.

Nevidím své ruce. Nevidím na kroky.

Špatně se mi dýchá. Pokusím se pronájit, někoho
zavolat.

Z mého hrdla se ozve pouze slabé zachřaptění ...

Dnažím se uhlídnit, protože začínám propadat panice.

Musím se coasud chamzítě dostat.

Štípe mě v očích, pohnala mi s těhají slzy.

Všechno rozruch, který jsem ještě před pár okamžiky slyšela,
začíná utíkat. Nemůžu se orientovat ve vlastním pokoji.

Jsem amatená a nevímitní, jelzmatkujě. Poslední kousky mého
racionálního uýčlení si dč před ústka tricho. se zaměřujm pohledem
jsem na cistě k oknu. Potřebuji nějaký vraduch. Potřebuji
dýchát.

Podlomí se mi kolena. Chvěla jsem se zvednout, ale došlo mi, že při smi se lépe dýchá. Doplazím se
k oknu, otevřu ho a z plna hrdla zakřičím: "Tady jsem!" Ani jsem nestačila doostřit a spadla jsem
na podlahu. Opřu se o radiátor, protože jako jediný díladi. Mě vystenky jsou nůde a nikde - jen čhám,
pročte čhám. Když se mi klíki oči, uslyším ohlušující ránu. Zamžikám a spatřím mlhavou siluetu
nějakého člověka
z posledních sil se pousměji.

Škoda, že přišel po zde ...

Vesnický malér

Kopačková Jolana

Znáte ten příběh
o velkém statku?
O malé dívce
v náhlém zmatku?

Byl kdysi jeden dvůr,
patřil jen mým sousedům.
Máma s tátou a jejich dcerka,
jmenovala se Barborka.

Jednou takhle k večeru
holčička si hrála,
jenom svíčka v tom šeru
jasně rudě plála.

Rusovláska spatřila,
jak oheň plápolá,
její očka zvědavá
tomu neodolala.

Bum a prásk, svícen letí
na stůl dřevěný,
plameny se rychle šíří,
notak, pomozte jí!

Žádní lidé neváhají,
hasiče hned zavolají.
Vmžiku k místu dorazily,
požár hned uhasili.

Díkybohu, sláva, hurá,
dívenka je zachráněna.
S rodiči se objímá,
stále jenom naříká.

Vše skončilo velmi dobře,
nikdo nebyl zraněn,
a ty vyprávěj můj příběh,
všem zvědavým dětem.

Štěstí v neštěstí

Eliška Čechurová a Tereza Štálová

Vánoce za dveřmi,
cukroví na stole.
Věř mi, nevěř mi,
venku je na nule.

V televizi Ulice,
máma kouká velice.
Dítě si hraje samo
a pořád volá: „Mámo!“

Čučí, čučí,
lednice hučí.
Svíčka na stole
hoří plynule.

Děťátko stojící
a svíčka svítící,
za ubrus zatáhne
a plamínek upadne.

Stromeček hořící
a máma křičící:
„Prokristapane,
ty jelimane!“

Hasiče volající
mamka dítě popadne.
Ze schodů utíkající
do kómatu upadne.